

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17050

гр. София, 19.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20231110122867 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „** срещу „****, която отговаря на изискванията за редовност, а предявеният с нея иск е допустим.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът на основание чл. 211, ал. 1 от ГПК е подал насрещна искова молба, която отговаря на изискванията за редовност, а предявените с нея искове са допустими.

Ищецът с исковата молба и с отговора на насрещната искова молба е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Искането на „**** за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на двама свидетели в режим на довеждане е основателно и следва да бъде уважено за установяване на обстоятелствата, касаещи владението на вещта, но не и по отношение на останалите обстоятелства, тъй като същите са безспорни.

На „**** следва да се издаде исканото СУ за послужване пред отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

По искането на „** за допускане на съдебно-счетоводна експертиза съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след изслушване становището на страните, досежно наличието на неплатени суми.

Искането на „**** на основание чл. 190 ГПК за задължаване на „** да представи фактури за дължими суми, както и ОУ, подписани от лизингополучателя следва да се остави без уважение, доколкото същите са приложени към отговора на насрещната искова молба.

Искането на „**** за откриване на производство по чл. 193 ГПК за оспорване верността и съдържанието на приложенияте от „** справки следва

да се остави без уважение, тъй като справките представляват частни документи и като такива не се ползват с материална доказателствена сила и може да бъде оспорвано единствено тяхното авторство.

Без уважение следва да се остави искането на „**** за обяснения на „** по чл. 176 ГПК, доколкото ищецът с исковата молба и с отговора на насрещната исковата молба вече е изложил становище по поставените въпроси.

По доказателственото искане на „** за допускане на ССчЕ, то съдът намира, че същото следва да се остави без уважение, доколкото е направено под условия и не са формулирани конкретни въпроси към заключението.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **20.05.2024 г. от 16:00 часа**, за когато да се призват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис и от отговора на исковата молба и приложенията, а на „**** – препис и от отговора на насрещната искова молба и приложенията, депозиран от „**.

ПРИЕМА представените от „** писмени доказателства с исковата молба и с отговора на насрещната исковата молба.

ДОПУСКА на „**** двама свидетели при режим на довеждане за установяване на обстоятелствата, касаещи владението на вещта.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на „**** исканото СУ за послужване пред отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ПРИЛАГА за послужване ч.гр.д. № 44137/2022 г. по описа на СРС, 39 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „**** за задължаване на „** да представи фактури за дължими суми, както и ОУ, подписани от лизингополучателя, както и искането за обяснения на „** по чл. 176 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „**** за откриване на производство по чл. 193 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „** за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:**

Предявен е **установителен иск** по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 345, ал. 1 ТЗ от „** срещу „**** с искане да се признае за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи предаването

на ищеца на автомобил Т***, рама № JTEBZ29J300067631, рег. № ***, която движима вещ ответникът е получил със задължение да върне на основание индивидуален договор за финансов лизинг № 1442399706 от 27.01.2014 г., за която вещ е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 44137/2022г. по описа на СРС, 39 състав.

В първоначалната искова молба се твърди, че на 27.01.2014 г. между **, /с предишно наименование ,*/ и ответника е сключен индивидуален договор за финансов лизинг № 1442399706 за срок от една година по силата на който ищецът като лизингодател се е задължил да придобие и предаде на ответника като лизингополучател процесния автомобил Т***, рама № JTEBZ29J300067631, рег. № *** срещу задължение за плащане на лизингови вноски. Сочи, че е уговорена възможност за придобиване собствеността върху лизинговия актив от лизингополучателя при заплащане на всички вноски. Автомобилът бил предаден на 30.01.2014г. на лизингополучателя, като още при плащане на първата вноска ответникът се забавил с плащането. Поддържа, че на 08.04.2015г. ищецът е предявил запис на заповед, издаден от ответника и авалиран от ****. Твърди, че последната лизингова вноска е заплатена на 21.04.2015 г., т.е. три месеца след изтичане крайния срок на договора. Поддържа, че не са настъпили условията на чл.2.2, вр. чл. 16.2 от ОУ, регламентиращи, че правото на собственост върху лизинговата вещ се придобива от лизингополучателя при отправяне на писмено искане за това и плащане на дължимите лизингови вноски. Сочи, че писмено искане не е отправяно и въпреки многобройните покани от страна на лизингодателя за прехвърляне на собствеността, лизингополучателят не е поискал това, предвид което дължи връщане на вещта. Сочи, че лизингодателят е заплатил разходи за вещта-данъци и застраховки, които са в тежест на ответника. Твърди, че са предприети опити за доброволно уреждане на отношенията, като е изпратено и уведомление до управителя на дружеството, но връщане на вещта, нито прехвърляне на собствеността не е реализирана. Моли съда да уважи иска. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Поддържа, че е собственик на автомобила от 2005г., като сключеният договор по своята същност представлява договор за сублизинг и автомобилът е предоставен на ищеца в условията на обратен лизинг. Сочи, че ищецът не е отправял искане за връщане на лизинговата вещ след изтичане срока на договора. Твърди, че с плащането на последната лизингова вноска е придобил собствеността върху вещта. В отговора е посочено, че ответникът е отправил искане за прехвърляне на собствеността, но ищецът не входирил молбата и отказал, докато ответникът не заплати задълженията си по други 2 бр. договори за лизинг между страните. Поддържа, че направените от лизингодателя разходи за застраховки и данъци са ирелевантни. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли иска.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК на основание чл. 211, ал. 1 от ГПК е предявен насрещен иск от **, **** срещу **, ** с правно основание чл. 124, ал. 1

ГПК с искане да се признае за установено между страните, че ищецът е собственик на автомобил Т***, рама № JTEBZ29J300067631, рег. № *** на основание индивидуален договор за финансов лизинг № 1442399706 от 27.01.2014г, а в условията на евентуалност, че е станал собственик на основание давностно владение.

В насрещната искова молба се твърди, че сключеният договор за лизинг има характер на сублизинг, като автомобилът е собственост на ищеца и е предоставен на лизингодателя. Сочи, че ответникът е отказал да прехвърли собствеността върху автомобила, както и че от 2005 до настоящия момент е във владение на ищеца. Моли съда да го признае за собственик на основание изпълнение на договора за лизинг, алтернативно изтекла в негова полза погасителна давност.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е депозиран отговор по насрещната искова молба, с която предявеният иск се оспорва като неоснователен. Ответникът поддържа, че е собственик на автомобила по силата на договор за покупко-продажба на МПС № 9706 от 28.01.2014г., а не му е предоставен, противно на твърденията на ищеца по насрещния иск. Поддържа, че процесният договор за лизинг има характеристиките на договор за обратен лизинг, доколкото към датата на сключването му собственик е лизингополучателя, като в последващия договор за покупко-продажба е посочено, че са налице условията на обратен лизинг. Поддържа, че собствеността върху лизинговата вещ не е прехвърлена на лизингополучателя, тъй като не са настъпили условията за това. Оспорва твърдението на ищеца за неправомерно обвързване на отказа да се прехвърли собствеността върху лизинговата вещ с наличието на неизпълнени задължения на лизингополучателя с други договори за лизинг, сключени между страните. Сочи, че по силата на ОУ лизингодателят има това право. Сочи, че ищецът е поканен да заплати задълженията си към „** по трите договора за лизинг и да придобие собствеността върху процесния автомобил, но изпълнение не е последвало, което поражда право за лизингодателя да иска връщане на вещта. Оспорва придобиването по давност на лизинговата вещ. Моли съда да отхвърли насрещния иск. Претендира разноски.

В доказателствена тежест на ищеца по иска предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 345, ал.1 ТЗ е да докаже валидно възникнало договорно правоотношение по сключен договор за лизинг с предмет процесната лизингова вещ - автомобил Т***, рама № JTEBZ29J300067631, рег. № ***, изпълнение на задължението на лизингодателя да предаде на ответника вещта, прекратяване на договора поради изтичане на неговия срок, задържане на вещта във фактическата власт на ответника след изтичането срока на договора.

С оглед наведените възражения за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да докаже наличието на обстоятелства, водещо до спиране или прекъсване на давността.

В доказателствена тежест на ответника е да установи изпълнение на задължението по договора за лизинг /плащане на лизинговите вноски/, респективно връщане на вещта, както и да докаже обстоятелствата, от които произтичат възраженията му, а именно че е собственик на вещта, в т.ч. че собствеността върху нея му е прехвърлена.

В доказателствената тежест на ищеца по насрещния иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК е да докаже, че е собственик на процесния автомобил на наведеното от него основание, а именно сключен между страните договор за лизинг, по който са реализирани предпоставките за прехвърляне на собствеността и последното е осъществено. С оглед въведеното при условията на евентуалност основание на иска, в тежест на ищеца е да докаже, че е упражнявал явна, необезпокоявана и непрекъсната фактическа власт върху процесния автомобил в продължение на пет години с намерението да го свои.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже обстоятелствата, от които произтичат възраженията му.

Обявява за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелствата, че „** е с предишно наименование „*/*, че между страните на 27.01.2014 г. е сключен индивидуален договор за финансов лизинг № 1442399706 за срок от 12 месеца, по силата на който на ответника в качеството на лизингополучател е предоставен автомобил Т***, рама № JTEBZ29J300067631, рег. № *** срещу задължението за заплащане на лизингови вноски, които са изцяло погасени от ответника, като плащане на последната е след изтичане срока на договора; че процесната лизингова вещ се намира във фактическата власт на лизингополучателя.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощени за целта процесуални представители, за които следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът

медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____